

150 00 Praha 5 - Smíchov, Na Hřebenkách 5/737
Nejstarší český ústav sociální péče pro zrakově postižené seniory založený v roce 1893
telefon 257311930, 257311931, telefon/fax 257311932 [www:http://www.palata.cz/](http://www.palata.cz/)

ZPRAVODAJ č. 6

prosinec roku 2014

Redaktorka:

Mgr. Eva Průchová

Příspěvky poskytli:

Mgr. Marta Džúrová

Prof. MUDr. Z. Vacek, Dr. Sc.

Dr. Milan Zeman

Fotografie:

Bc. Martina Stehlíková

Naděžda Čiháková

Cyklus besed o historii Palaty, které se konaly ke 120. výročí otevření Domova Palata - 10. beseda „Dnešní proměna ústavu v Domova“

Domovem podle jména, tedy Domovem pro nevidomé a pak Domovem pro zrakově postižené, je Palata teprve posledních dvacet let. Právě před sto dvaceti lety, v roce 1893, byl na Palatě otevřen Českou spořitelnou založený Ústav pro zaopatřování slepců Francisco Josephinum. Klarův dědeček Alois M. Klar už v roce 1807 spoluzaložil a pak podporoval hradčanský Soukromý ústav pro výchovu a léčení na oči chorých a chudých slepých dětí. V roce 1832 otevřel svůj vlastní Ústav pro zaopatřování dospělých slepců v Čechách. Z původního dlouhého názvu ústavu na Palatě zmizelo se vznikem Československé republiky v roce 1918 jméno císařovo a zůstal jen Ústav pro zaopatřování slepců na Smíchově Palata. Poslední variantou byl Ústav sociální péče pro nevidomé Palata.

Zásadní proměna v koncepci humanitární péče v dnešním Domově pro zrakově postižené Palata během posledních dvou desetiletích, nepřišla

náhle. Chceme-li být objektivní a spravedliví, měli bychom ji chápat jako dovršení dlouhé řady kvantitativních změn, které po dobu více než jednoho století připravovaly novou kvalitu. O to, aby se stala Palata nejen místem poslední záchrany, azylem a útočištěm, ale i druhým domovem, o to usilovaly osobnosti v jejím čele od samého otevření. V domácí ústavní hymně (Haus-Hymne) chovanci zpívali o pocitech lásky, úcty a vděku k instituci jako milované bytosti: „Jak zapomněl já mohl(a) bych, já vím co pro mě jsi/ Já hlasitě tu volám, zpívám: domov svůj u tebe mám/ Bůh chraň tvou věčnost a tvůj dům/ Modlím se za tě k nebesům“.

V jubilejním spisku z roku 1903 je až poněkud idylicky vypsáno, jak náboženská i národnostní tolerance a vzájemné porozumění, vzájemná úcta personálu a chovanců vytvářely na Palatě příjemnou domácí atmosféru. Byly tu k dispozici tehdy běžně nevídané civilizační vymoženosti, jako například ústřední topení, umývárny s teplou vodou nebo záchody „s vodním zavlažováním“. Jenže představy o domově nemohlo ani tenkrát naplňovat ubytování v sálech pro dvacet až pětadvacet lidí s dozorem tzv. hlídačů, kteří měli hlásit problémy zdravotní či sociální svým nadřízeným.

Kázeň a disciplína ve Franciscu Josephinu, souvisely s přísnými dotačními podmínkami Böhmische Sparkasse, ale značně upadly za první světové války, kdy „péče o slepce v ústavu poklesla na nejnižší možnou mez, do té doby ještě považovanou za únosnou“. Nedostatek všeho pro život nezbytně potřebného pak přetrvával i v prvních létech republiky. Vytvoření příznivých životních poměrů na Palatě komplikovalo tehdy ovšem i naprosté odmítání všeho, i toho dobrého, účelného a prospěšného, co bylo zavedeno předchozím režimem. Až s příchodem sester dominikánek na konci dvacátých let se ústav začal zas proměňovat v humanitární zařízení podobné domovu. Následující vyhnání do nesnesitelných podmínek nouzových ubytoven za nacistické okupace vytvořilo dokonce v myslích obyvatel obraz Palaty jako ideálu domova, který si s láskou připomínali a vzývali ho i v amatérských verších. V poválečných letech, a to i přes všechna příkoří a hrozby nového stěhování, přes nejrůznější zvraty a krize, se zvolna vytvářely podmínky pro vznik domova, jakým je Palata dnes. Z někdejších sálů se nejdříve staly pokoje pro pět a pak i méně obyvatel. Dobrá snaha poskytnou přístřeší co největšímu počtu zrakově postižených lidí (v

některých obdobích jejich počet dosahoval až dvou set) nebyla však provázena odpovídající dotací materiální a hlavně personální, a tak ústav celá léta bojoval s nedostatkem nezákladnějších pomůcek, ale také kvalifikovaných sester a jejich pomocnic. Souvislost s nedostatečným oceněním jejich těžké práce byla nasnadě. V nouzi nejvyšší, hlavně pokud jde o péči o obyvatele ležící a méně pohyblivé, pomohly v sedmdesátých letech zdravotní sestry z řádu Šedých sester. Po jejich odchodu se ale skoro vše vracelo do starých kolejí. Bylo zřejmé, že opravdová proměna sociálního ústavu v domov vyžaduje řešení z gruntu. Všichni popřevratoví ředitelé, podobně jako kdysi R. M. Klar, poučení svými i zahraničními zkušenostmi, věnovali nejdřív veškeré své úsilí vytvoření nezbytných materiálních podmínek. Díky dotacím zřizovatele-Magistrátu hlavního města Prahy, a také sponzorské spolupráci s Českou spořitelnou, se budova postupně rozrostla o nové ubytovací a společenské prostory, přibyly v ní výtahy, vznikla kuchyně a jídelna na úrovni několikahvězdičkového hotelu, přičemž byl citlivě uchováván dosavadní historický ráz. Rok co rok se obyvatelé, z nichž se stali klienti, stěhovali do dalších a dalších moderně vybavených jednolůžkových a dvoulůžkových pokojů

připomínajících apartmány. V suterénu začal sloužit rozsáhlý rehabilitační komplex a méně pohyblivým se poprvé dostalo potřebného počtu invalidních vozíků, pomocí jichž mohli navštěvovat nejrůznější, aktivizační cvičení a kulturní pořady nejen v budově a v zahradě, ale díky Spořitelnou darovaným mikrobusům mohli vyjíždět i na společné výlety. Pro ležící byla k dispozici kýžená polohovací lůžka a další zařízení určená k hygieně. To, o čem snily celé generace obyvatel Palaty i jejich pečovateli, se stalo samozřejmostí.

Vedení Palaty zároveň vědělo, že materiální komfort je jen jedním z předpokladů příjemné atmosféry domova. Rozhodující jsou vždycky lidé - zdravotníci, psychologové a sociální terapeuti, připomeňme, že jde většinou o ženy, dobře odborně připravení a znalí, hlavně pak lidsky vyvrálí, schopní vcítit se do situace svých klientů, povídat si s nimi, především pak jim trpělivě naslouchat. Právě takoví, zvláště v posledních letech, utěšeně přibývali. Nijak zvláště staří pamětníci vědí, že tady kdysi nebyla jedna jediná psycholožka a dnes tu pracují tři. Počet sociálních pracovníků se rozrostl až neuvěřitelně, skoro padesátkrát.

Všichni se navíc shodují na jedné společné

psychoterapeutické metodě, jejíž úspěšnost si ověřili v praxi. Zrakově postižený senior je pro ně v každém případě neopakovatelnou lidskou individualitou. Životní příběh, s nímž přichází do Domova na Palatě, jim poskytuje podněty k účinné sociální i zdravotní terapii. Díky znalosti klientova života běhu můžou ve vhodných situacích aktualizovat některý z detailů jeho života, zvláště ty příjemné, a ovlivnit tak jeho kondici duševní i tělesnou.

Klientův životní příběh je pro ně vodítkem už při samotném přechodu do nového domova na Palatě - v adaptačních skupinách, samozřejmě při reminiscenčních cvičeních, konečně i v arteterapii, ergoterapii, taneční terapii, canisterapii... Vzpomínky na léta dětství a mládí evokují klientovi i obývací místnosti zařízené dobovým nábytkem s doplňky nebo nádobím, kde se může cítit jako kdysi dávno doma, může tu v klidu posedět u kávy se štrůdlem a popovídat si s vrstevníky. Pokud ovšem nezvolí mnohostrannější způsob „utrácení drahocenného času“ v pravidelné úterní kavárně ve společenské místnosti s živou hudbou a tancem. Tady, ale třeba i při besedách, přednáškách, o přestávkách koncertů a divadelních představení, na speciálních hmatových výstavách, při výletech a

výpravách na parníku po Vltavě, všude má plno možností k setkávání s ostatními. Lidé jeden druhému sdělují své osobní zážitky, vzájemně se otevírají, sbližují se, nacházejí k sobě cestu. Často vznikají doživotní kamarádství a přátelství, dokonce i láska. K těmto znakům domova připojil jeden z nedávných ředitelů ještě jeden - úsměv. Úsměv, který „jde od srdce a vnímá ho i slepý, je slyšet v hlase, je v gestu či doteku“. Domov není instituce jako ústav, ale „oáza klidu, ostrov bezpečí, kde je člověk obklopen lidmi, kteří ho mají rádi a on je“. Po mnoha setkáních s lidmi z Palaty bychom už jen připojili, že domov je pro ně místem, kam se nechodí život jen dožít, ale ještě si ho užít a prožít do poslední kapky.

Milan Zeman

Tajemství dobrého a kvalitního čaje

Všechny druhy čaje se vyrábějí z lístků jednoho keře - *Camellia sinensis*, který byl objeven v Číně a posléze převezen do dalších zemí. V současnosti existuje více než 3000 čajových druhů, přičemž každý z nich má svůj osobitý charakter, většinou daný oblastí původu.

Nejdražší čaje světa

Informace o cenách čajů se velice rychle mění, záleží totiž vždy na konkrétní sklizni, kterou ovlivňuje teplota, množství srážek a leckdy i politická situace.

Darjeeling – čaj pro vyšší vrstvy

Darjeeling je bílý čaj ze Západního Bengálska ve východní Indii. Pravý Darjeeling se pěstuje ve výšce 2500 metrů nad mořem a je to právě vysokohorské klima a půda, které tomuto čaji dodávají znamenitou chuť. Šálek čaje z nejkvalitnější sklizně vás vyjde cca na 200 korun a cena za kilogram se tak vyšplhá do tisíců korun.

Pravý Darjeeling bez příměsí má vždy na svém balení informaci o místě původu, datum sběru a stáří keřů.

Čaje z kláštera Wu Kung

Nejdražším zeleným čajem světa je ten pěstovaný u čínského města Chang-čou, konkrétně v buddhistickém klášteře Wu Kung. Legenda praví, že když císař Čchien-lung projížděl touto oblastí, dostal k ochutnání od mnichů místní čaj. Po ochutnání prohlásil, že se jedná o nejlepší čaj, který kdy pil, a nařídil, aby se v této oblasti zabývali výhradně pěstováním čajových keřů. A když se dozvěděl, že v klášteře roste pouze několik keřů tohoto chutného čaje, přikázal, aby veškeré čajové lístky putovaly na císařský dvůr.

Dodnes se v klášteře s pěstováním tohoto čaje pokračuje a v současnosti tam roste pouze osmnáct keřů. Čínští vědci a další pěstovatelé by je rádi rozšířili. Tyto keře jsou však nedotknutelné, a tak se genetici mohou snažit o napodobení pouze podle chuti. I tyto kopie se však prodávají za horentní sumy. Zatímco půl kilogramu pravého čaje z kláštera stojí 2,25 miliónu korun, krabičku zdařilé napodobeniny pořídíte již za 30 000 korun.

Čaj rozlišujeme především podle barvy nálevu, což přímo souvisí se způsobem, jakým byly lístky po natrhání zpracovány. Velmi záleží na tom, zda v čajových listech proběhl proces oxidace polyfenolů, která vede k chemickým změnám v čajových lístcích a způsobuje jejich tmavnutí.

Černý čaj je oxidován nejvíce, obsahuje polovinu okysličených polyfenolů, které vytvářejí chuť, barvu, aroma, a druhou polovinu neokysličených polyfenolů, které dodávají nápoji charakteristickou trpkost, jež stimuluje činnost slinných žláz a zahání žízně. Nejvyhlášenější černé čaje pocházejí z Číny, Indie, Srí Lanky, Tanzanie a Nepálu.

Zelený čaj procesem oxidace vůbec neprochází, a zachovává si tak všechny neokysličené (přírodní) polyfenoly. Po otrhání se čajové lístky nechají nanejvýše dvě hodiny ve stínu zavadnout nebo se začnou ihned zpracovávat.

Oolong (žlutozelený nebo modrozelený čaj) je jen částečně oxidovaný čaj. Sběr lístků na jeho výrobu probíhá v okamžiku plné zralosti. Jeho zpracování probíhá odlišně od ostatních čajů, tak aby oxidace zasáhla pouze okraje čajových lístků. Částečně oxidované čaje se suší za vyšších teplot, což se projevuje v jejich někdy až připečené chuti.

Vyrábějí se v Číně – hlavně v provincii Fu-t'ien, Kuang-tung a na Tchaj-wanu.

Bílý čaj se získává zpracováním prvních, ještě nerozvinutých čajových lístků. Křehké lístečky se mohou sbírat pouze během krátkého období v roce, po sběru se nijak nezpracovávají. Nejdříve se nechají zavadnout, poté se suší na slunci. Bílý čaj se nepraží ani neoxiduje, a proto si uchovává jemné složení a jedinečnou chuť. Nakonec se čajové lístky třídí podle velikosti.

Žlutý čaj – tímto názvem bývají označovány tzv. císařské čaje (žlutá je barva čínských císařů), což je tradiční název pro nejlepší kvalitu čajů odváděných císařskému dvoru jako daň. Podle odborníků sem ale patří jak ty nejlepší čaje zelené, tak černé.

Čajové směsi

Drtivá většina produkce čajových lístků končí v nejrůznějších směsích a ty zase z velké části putují do nálevových sáčků. Jen opravdu miniaturní část sklizně dosahuje takových kvalit, aby se prodávala jako čaj z jedné konkrétní plantáže a sběru.

Naopak ty nejlevnější čaje na trhu obsahují směsi až z několika desítek nejrůznějších čajů,

namíchaných tak, aby co nejlépe vynikla harmonická chuť nálevu.

Aromatizované a ochucené čaje

Čaj je velice náchylný k vstřebávání nejrůznějších vůní i pachů. Proto ani sběrači lístků či jeho upravovatelé nesmějí používat parfémy nebo jíst silně aromatická jídla.

Lidé si aromatizované i ochucené čaje velmi oblíbili, proto se na trhu objevuje celá řada čajových směsí s nejrůznější příchutí i vůní.

Druhy aromatizovaných čajů:

Čaje aromatizované přírodními vůněmi (ovoněné) – zpracované tradiční metodou za pomoci čerstvých květů jasmínu, magnólie, pomerančovníku, lotosu, růže, ibišku, chryzantémy...

Čaje aromatizované esencemi – ať už přírodního, či chemického původu. Mezi tyto čaje patří především věhlasný Earl Grey – černý čaj aromatizovaný bergamotovou silicí.

Čaje ochucené – částmi sušených plodů nebo kořením, například mandlemi, sušenými jablky,

rozinkami, zázvorem, kokosem, skořicí, hřebíčkem...

Květinové čaje – chua cha – čerstvé květy se rozprostřou přímo na suché čajové lístky, spolu se i usuší a posléze se od sebe oddělí, to se několikrát opakuje. U běžných sort třikrát, u kvalitních sedmkrát až desetkrát. Kvůli lákavějšímu vzhledu se někdy sušené květy suší zvlášť, aby nezhnědly, a přidávají se přímo k čajovým lístkům. Na kvalitu čaje to nemá vliv, jde pouze o estetický efekt.

Mezi nejoblíbenější příchutě patří ty jasmínové. Velmi dobře se hodí ke kořeněným a ostrým jídlům. Uznávané jsou i staletými prověřené léčivé účinky takového čaje. Používá se při bolestech v podbřišku, průjmech a jiných trávicích problémech.

Jak nejlépe připravit šálek čaje

Pro přípravu je nejvhodnější co možná nejměkčí voda. Právě ta umožňuje, aby hotový čaj uvolnil typické voňavé látky. Pokud máte k dispozici pouze vodu tvrdou (mineralizovanou), doporučujeme vodu v otevřeném hrnci několik sekund povařit, přičemž chlor a fenoly se vypaří a vápník se usadí.

Použijte předehrátou konvici nebo šálek. Voda k přípravě by měla být vždy čerstvá a studená. Přiveďte vodu do bodu varu. Udržujte ji ve varu pouze krátce, aby se z ní nevytratily kyselé látky, které mají význam pro uvolnění osobité čajové vůně. Čajové lístky nebo nálevový sáček zalijte v případě černého čaje vařící vodou. Voda při přípravě zeleného čaje by měla být ochlazená na zhruba 75 stupňů Celsia. Vždy však nejdříve musí projít bodem varu! Černý čaj vylouhujte tři až pět minut, zelený maximálně tři minuty.

Obsah kofeinu

Jeden šálek (200 ml) černého čaje obsahuje v průměru 40 mg kofeinu (teinu), což je asi poloviční množství, než obsahuje káva. Na rozdíl od kávy se v čaji vyskytuje kofein nikoliv ve volné, nýbrž vázané podobě. Zatímco kofein v kávě rychle rozbuší srdce a jeho účinek poměrně rychle odezní, působí tein v čaji jemněji a dlouhodoběji.

Zelený čaj obsahuje v sušené podobě stejné množství kofeinu jako ten černý. V hotovém čaji je ho ale méně, a to kvůli jiné přípravě – je připravován z vody o nižší teplotě a zároveň vylouhován většinou kratší dobu než čaj černý.

Zcela bez kofeinu je čaj Rooibos, a tak jej bez obav a omezení může popíjet každý, včetně malých dětí a těhotných žen, a výrazně tak prospět svému zdraví. Rooibos je navíc bohatý na vitamín C a řadu stopových prvků, jako je například železo, draslík, vápník, sodík, mangan, zinek, měď, fluor a hořčík. Blahodárně působí proti alergiím, zažívacím poruchám, nervozitě, nespavosti a depresím.

Z internetu vybrala Eva Průchová

Kulturní a společenský program na měsíc prosinec

1. prosince v 14.30 hodin

Koncert českého zpěváka Richarda Adama, velké hvězdy českého swingu 50. let 20. století.

2. prosince v 14.00 hodin

Na kavárně k tanci a poslechu zahraje Bránické duo.

2. prosince v 16.00 hodin

Rozsvícení vánočního stromku. Ve vestibulu Domova budou zpívat děti vánoční koledy. Podávat se bude svařené víno.

3. prosince v 14.30 hodin

Recitace básně od Františka Halase „Já se tam vrátím“. Umělecký přednes pan Jaroslav Brendl, klavírní doprovod pan Jakub Starý. Slavná básnická skladba z roku 1939 je silným osobním vyznáním lásky k Vysočině, krajině básníkovy dětství.

4. prosince v 10.00 hodin

Tancování s doktorkou Jílkovou.

5. prosince od 9.00 hodin

Mikulášská nadílka.

6. prosince v 16.00 hodin

Koncert dětí a dospělých z Nadace Gabriel.

7. prosince v 10.00 hodin

Promítání českého filmu „Ducháček to zařídí“ s Vlastou Burianem s audiozáznamem pro zrakově postižené.

8. prosince v 9.00 hodin

Pečení vánočních perníčku s dětmi z mateřské školky v Košířích.

10. prosince v 15.00 hodin

Vystoupení Malé české muziky Jiřího Pospíšila s vánočním programem. „Jak jsi krásné neviňátko“.

11. prosince v 14.30 hodin

Další z cyklu pokračování Zůstaň tu s námi, muziko česká s názvem „Vánoce v Čechách“. Komponovaný pořad slova, poezie, koled a hudby o tom, jak slavili vánoce naši předkové koncem 19. století.

13. prosince v 9.30 hodin

Promítání českého pohádkového seriálu „Arabela“ s audiozáznamem pro zrakově postižené.(1.–3. díl)

14. prosince v 14.00 hodin

Koncert Ethno-symfonického orchestru Šarbilach skladatele Jiřího Vogela. Šarbilach znamená v překladu z hebrejštiny střípek pro štěstí. Základ souboru tvoří přes 25 hudebníků, především studentů základních uměleckých škol a konzervatoří. Podle potřeb je orchestr doplňován muzikanty z řad profesionálů.

16. prosince v 14.00 hodin

Na kavárně k tanci a poslechu zahraje Honza Jareš.

17. prosince v 14.30 hodin

Promítání českého pohádkového seriálu „Arabela“ s audiozáznamem pro zrakově postižené.(4.–6. díl)

18. prosince v 14.30 hodin

Vystoupení zpěváků Státní opery v Praze. Zazpívají Českou Rybovu mši vánoční.

19. prosince v 10.00 hodin

Vánoční posezení s koledou.

20. prosince v 15.45 hodin

Vystoupení dívčího vokálního tria MAKABARA, které tvoří Marie Vostatková (1. soprán), Kateřina Uličná (2. soprán) a Barbora Janová (alt), absolventky konzervatoře Jana Deyla v Praze.

21. prosince v 9.30 hodin

Promítání českého pohádkového seriálu „Arabela“ s audiozáznamem pro zrakově postižené.(7.–9. díl)

22. prosince v 13.30 hodin

Děti ze skautu přinesou do Palaty do pokojů klientů Betlémské světlo.

23. prosince v 9.00 hodin

Vánoční nadílka.

23. prosince v 14.00 hodin

Vánoční posezení s občerstvením. K tanci a poslechu zahraje pan Mácha.

25. prosince v 15.00 hodin

Vánoční mše na Palatě.

26. prosince v 9.30 hodin

Promítání českého pohádkového seriálu „Arabela“ s audiozáznamem pro zrakově postižené (10.–11. díl)

28. prosince v 10.00 hodin

Koncert naší pracovnice paní Olgy Mikešové s doprovodem.

29. prosince v 14.00 hodin

Promítání českého pohádkového seriálu „Arabela“ s audiozáznamem pro zrakově postižené.(12. – 13. díl)

30. prosince v 14.00 hodin

Oslava Silvestra. K tanci a poslechu zahraje pan Mácha.

Na všechny akce jste srdečně zváni spolu s vašimi přáteli a příbuznými. Dle zájmu klientů se pojedeme podívat na vánoční trhy na Staroměstském náměstí.

FriendlyVox, první informační a komunikační portál, kde nevidomí mají přednost, zahájil provoz

Ozvučený portál FriendlyVox přináší přelomové řešení v oblasti zpřístupnění informačních a komunikačních služeb bez nutnosti užití zraku. Portál nabízí pro začátek e-mailového klienta, ozvučení některých zpravodajských serverů a poslech rádií, postupně autoři počítají s rozšířením. K provozu portálu postačí uživateli běžný počítač s přístupem na internet a jeho základní funkce jsou k dispozici zdarma. Autoři vidí příležitost zejména v tom, že FriendlyVox je opravdu „přátelský“ a nesrovnatelně jednodušší pro své uživatele než jiné způsoby ozvučení počítačů, které se dnes ve světě používají.

Díky přehlednému uspořádání funkcí a jednoduchému ovládání nevyžaduje žádné speciální dovednosti při práci s počítačem a internetem. Opravy a aktualizace se provádí automaticky při spuštění programu.

FriendlyVox otevírá nové možnosti pro znevýhodněné lidi, kteří dnes z důvodů zdravotních, ekonomických, věkových či jiných mají ztížený přístup k informacím, diskusním fórům a sociálním sítím, či prostě jenom sobě

navzájem. Těmto lidem rozšiřuje možnosti rozvíjet svobodně a nezávisle svou osobnost a zlepšovat své společenské postavení.

Podrobnější informace o možnosti instalace do vašeho počítače můžete získat u Mgr. Evy Průchové.

Eva Průchová

Slavnostní křest kalendáře a předání šeku České spořitelny a.s.

V září letošního roku proběhla zajímavá a netradiční výstava, které dala vznik spolupráci České spořitelny, Nadace České spořitelny a předního fotografa Jiřího Langpaula. Jejím cílem bylo vyjádřit obdiv a poděkování zaměstnancům našeho Domova Palata za péči, kterou věnují zrakově postiženým. Zaměstnancům, jejichž tvář většina obyvatel našeho domova díky svému zrakovému hendikepu ani nezná. A právě z této skutečnosti vzešla hlavní myšlenka výstavy nesoucí název „Zahalení hrdinové,“ jejímž autorem je kreativní agentura Young & Rubicam Praha.

Fotografie s unikátní koncepcí, které byly komponovány, aby představily naše zaměstnance a zároveň běžným lidem ukázal, jak fungují různé zrakové vady, byly zároveň použity k sestavení kalendáře Domova Palata pro rok 2015.

Na oslavě dne Palaty dne 20. 11. 2014 byl tento velmi zajímavý a poutavý kalendář pokřtěn naším čestným hostem panem inženýrem Miloslavem Křečanem, ředitelem kartového centra České spořitelny a ředitelem Domova Palata panem inženýrem Jiřím Procházkou. Byla to symbolická

tečka za jedním malým, avšak svým obsahem velikým projektem.

Tato fotografická výstava byla součástí charitativní kampaně našeho dlouholetého mecenáše České spořitelny a jejích klientů. Jak jsme Vás již informovali v průběhu této kampaně, za každou platbu kartou v období od 15. srpna do 30. září 2014 přispěla Česká spořitelna Domovu Palata finančními prostředky. Celkem se podařilo díky této kampani nashromáždit **1 079 561,- korun**.

Tyto finanční prostředky budou použity na nákup čtecích pomůcek a dalšího vybavení pro náš Domov. Slavnostní předání šeku z rukou pana Ing. Křečana převzal ředitel Domova Ing. Procházka. České spořitelně a.s. jménem všech klientů Domova velmi děkujeme, této pomoci si velmi vážíme.

Marta Dzürová

Palata-moderní pečovatelské a rehabilitační centrum uprostřed ostrova zachované původní přírody v centru Prahy – 1. část.

Jmenováním Ing. J. Procházky ředitelem Palaty před 12 roky, se začala psát v souladu s vývojem společnosti nová, moderní etapa všestranného rozvoje Palaty. Ing. Procházka je rozený manažér, nadaný mimořádnou invencí a zvláštním „čichem“ pro výběr spolupracovníků. Řídí Palatu prostřednictvím sice malého kolektivu, ale zato vysoce kvalifikovaných techniků a vybraných personalistů. V průběhu uplynulých let se mu podařilo vybudovat z Palaty moderní pečovatelské a rehabilitační centrum pro slabozraké, nevidomé a přestárlé klienty, plně srovnatelné s analogickými centry v zahraničí. Postupně bylo přebudováno první i druhé patro a v podkroví byl realizován projekt moderního jednopokojového bydlení, V celé budově bylo plně využito k řízení i kontrole elektroniky, např. i k dálkové kontrole a řízení lůžek. Samozřejmostí je tu Internet i Intranet. Klienti tu mají kromě dalších vymožeností plně k dispozici Internet i „Wifinu a jako samozřejmost barevnou digitální televizi. Pro klienty s postižením zraku a sluchu jsou k dispozici speciálně upravené filmové programy. O klienty se

tu stará několik kolektivů pracovníků se speciální kvalifikací, minimálně středoškolskou a řadou z nich i vysokoškolskou. Patří k nim kolektiv pečovatelek, rehabilitačních pracovníků a zdravotnických pracovníků Kolektiv pečovatelek pracuje s využitím moderních programů a metod, cílených na problémy stárnoucí populace, jako je trénování paměti, muzikoterapie a arteterapie. U osob s postižením zraku, v současné době nejvíce z nich makulární degenerací, se zkouší canisterapie. Řeší i problémy, spojené s klienty, postižené různým stupněm Alzheimerovy choroby, vyžadující nepřetržitou péči jedné pracovnice. Ke skupině zdravotnických pracovníků patří skupina psychologů a logopedů s odbornou vysokoškolskou kvalifikací. Úspěšně přispívají k adaptaci nových klientů, při řešení jejich citových problémů a poruch paměti. Rehabilitační pracovnice s vyšším odborným vzděláním a praxí realizují úspěšný program, zaměřený na hlavní problém stáří, na artrózu. Ve své práci dosahují viditelných zlepšení, zejména v ústupu bolestí. Známost o těchto faktech již překročila hranice Palaty. Palata ač není zdravotnickým zařízením, přesto tu o zdravotní stav klientů pečuje kolektiv diplomovaných zdravotních sester, z nichž více než polovina má již vysokoškolskou kvalifikaci.

Byly tu zřízeny dvě lékařské ordinace. V jedné působí praktický lékař, v druhé se postupně střídají zubní lékařka, neurolog, psychiatr a lékařka se specializací v oboru fyzioterapie a rehabilitace. Ta zároveň působí jako konziliář na oddělení rehabilitace v suterénu budovy. Součástí oddělení je i moderně zařízená tělocvična. V suterénu kromě oddělení rehabilitace byla zřízena předpisově vzorová provozovna pedikérky a kadeřnice. Obě pracovnice splňují předepsanou kvalifikaci, u pedikérky speciálně pro ošetření dolních končetin klientů-diabetiků. Vzhledem k uvedeným skutečnostem se odvíjí na Palatě bohatý kulturní, rehabilitační a vzdělávací program, uspokojující nejrůznější zájmy i potřeby klientů Palaty. Realizací komplexní, všestranné péče o slabozraké, nevidomé a staré obyvatele na úrovni třetího tisíciletí získala Palatě pověst vzorového centra, které se účinně podílí i na výchově absolventů sociálně-zdravotních škol z Prahy i na praxích absolventů z analogických škol ze zemí Evropské Unie.

Prof. MUDr. Z. Vacek, Dr. Sc.

Vážení čtenáři,

blíží se konec roku, a proto bych vám ráda jménem redakce časopisu Zpravodaj poděkovala za vaše příspěvky a podněty k tvorbě časopisu, které jste mi během roku sdělovali. Budu ráda, pokud v této spolupráci budeme pokračovat i příští rok.

Přeji vám krásné prožití vánočních svátků plné klidu a pohody. Do nového roku 2015 hodně zdraví, štěstí, spokojenosti, dobré nálady a tvůrčí inspirace.

Eva Průchová

